

PRZYTULIĆ (10) *vb pf*

inf przytulić (1). ◇ *fut* 3 sg przytuli (2). ◇ *praet* 2 sg m -ś przytulił (1). ◇ 3 sg m przytulił (2). *f* przytuliła (2). ◇ [3 pl m pers przytulili. *subst* przytuliły.] ◇ *imp* 2 sg przytul (1). ◇ *con* 3 sg f by przytuliła (1). ◇ [part *praet act* przytuliwszy.]

Sł stp notuje, *Cn brak*, *Linde XVI* (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVIII w.

1. Obejmując ramionami, przycisnąć, przygarnąć czule do siebie; applicare, assumere Vulg [kogo] (8) :

Zwrot: [»przytulić ku piersiam« [szyk *zmienny*]: Ale pan Iezufz przythulywfy kv pyerfzyam łzwem mathkę poczałował y podał yą magdalenye *RozmyślDomin* 13; Z którego [głosu trąby] zaráz wtrzął fie wzytek gay niemály/ Y ze dźwiękiem głębokie lály záhuczály [...] á fwé dźiatki Ku piérśiom przytuliły przelęknioné mátki [et *trepidae matres pressere ad pectora natos* VII 518]. *VergKoch* 203.]

»k sobie przytulić« (1): Przeto z ziemie go [Maryja Jezusa narodzonego] podniośwłfy [...] tzaluiąutz ij oblapiąutz k łobie go przitulila *OpecŻyw* 15v.

Przen: Przyjąć, obdarzyć przyjaźnią (7) :

Zwrot: »przytulić ku sobie« (1): Bogáty nie ślufznie vczyńił/ a będzie fie gniewał: á vbogi obrážony będzie milczął. Iesli mu będziełz dawał/ przytuli cie ku łobie [adsumet te]: á iesli nie będziełz miał/ opuści cie. *Leop Eccli* 13/5.

a) O Bogu i Chrystusie: obdarzyć łaską, umiłować (6) : Zákriy mię fkrzydłami twymi/ Niśkad nieobeyrzánymi/ Przytul mą chorą głowę/ Niech cię oycem zowę. *WisznTr* 29; *SiebRozmyśl* F4.

Zwrot: »przytulić k sobie, do siebie« = *applicare sibi Vulg* [szyk *zmienny*] (3:1): Błogosławiony ktoregoś łobie obrał á kłobie przytulił: będzie przemieszkawał w przybythkach twoich. *Leop Ps* 64/5, *Num* 16/4, *Ioann* 9 arg; *JanNKarGórn* G4; [TekstyPol 36/142; [Bóg] człowieká vpádłego do łiebie przytulić raczył w iedność perfony. *BzowRóż* 42].

2. Przytknąć, przybliżyć, przycisnąć [co] (2) :

przytulić do czego (1): *FalZioł* V 22b; [Leżało tedy thám naczyńie pełne octu. Tákże oni (wziąwłfy) gębkę nápoioną octem/ obłóżywłfy ią Hizopem przytulili do vłt iego [obtulerunt ori eius]. *Leop Ioann* 19/29 (*Linde*)].

przytulić ku czemu (1): Zafię iesłli by fie przygodziło rodzenie iedną ręką: [...] Tedy baba omoczywłzy rękę w migdałowym oleyku [...]: ma ono dziecię nazad w żywoth za ramiona iąwłzy: wypchać czo nadaley może, A potym iako może nalepiey á napilniey przytulić rączkę ku bokowi dziecięcemu/ á thakże główkę profto ku rodzeniu nawodzić. *FalZioł* V 22b.

Synonimy: **1.** objąć, obląpić, przygarnąć; **2.** przybliżyć, przytknąć.

Formacje współrdzenne cf TULIĆ.

Cf PRZYTULENIE, PRZYTULONY